

42. Klampfen.

Östra Nyland, Nyl. nat. Arvid Nybergs saml.; även Nyl. III, 116. (mel. och text).
Uppt. Arvid Nyberg 1870.

Konungsson spat - se - ra - de med vä - gen där fram, fram. Där
möt-te ho-nom Styl-ter, den ar - ma man.

Östra Nyland, uppt. se ovan.

1. Konungen spatserade med vägen där fram,
där mötte honom Stylter, den arme man.
2. »Hör du min Stylter vad jag dig säga vill,
vill du nu låna åt mig klampfen din?»
3. »Du är en konungason så fin,
aldrig så lånar jag dig klampfen min.»
4. Konungsson han vredgades över dessa ord,
då slog han den arma Stylter till jord.
5. Konungsson satte sig ned på en sten,
då binder han klampfen vid sitt ben.
6. Konungsson han gångar sig till jungfruens gård:
»Statt upp, sköna jungfru, drag låsen ifrån.»
7. »Och är du min Stylter så stig nu här in,
jag hörer väl ljudet av klampfen din.»
8. Konungsson han satte sig ned på en stol:
»Statt upp, sköna jungfru, och drag av mig mina skor.»
9. »Jag är en konungadotter så fin,
tro aldrig så drager jag skona av dig.»
10. Konungsson han vredgades över dessa ord
och sprang uti sängen med båd strumpor och skor.
11. »Gud nåda min stackars flicka,
nu är min Stylter död.
Nu har jag min ära förlorat.»